839/10

Den 15. marts 2010 blev i sag nr. 76.387:

xxx xxxxxxxxx
xxx xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

PFA Pension
Marina Park
Sundkrogsgade 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der via sin bank er omfattet af Gruppesikring i PFA Pension, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et ulykkestilfælde.

Selskabet henviser til, at dækningen ved ulykkestilfælde bortfaldt pr. 31/12 2006, og at klageren ikke inden udløbet af anmeldelsesfristen den 31/3 2007 havde anmeldt sit uheld. Selskabet har subsidiært gjort gældende, at kravet er forældet i henhold til den dagældende forsikringsaftalelovs § 29.

Ulykken indtraf den 11/7 2003, hvor klageren som knallertkører overså et blinklys og kørte ind i siden på et kørende tog, hvorved han pådrog sig omfattende kvæstelser.

Den omhandlede Gruppesikring er oprettet via en bank og indeholder dækning ved dødsfald. På tidspunktet for klagerens ulykke indeholdt forsikringen imidlertid også en ulykkesforsikring. Denne del af forsikringen opsagde selskabet i skrivelse dateret september 2006 med virkning fra 31/12 2006. Skrivelsen, der blev fremsendt til banken, indeholdt ikke oplysning om en anmeldelsesfrist. Klagerens Gruppesikring fortsatte herefter pr. 1/1 2007 alene med dødsfaldsdækning.

Klageren anmeldte ulykken den 27/8 2003 vedlagt begyndelsesattest fra egen læge, hvorpå selskabet i skrivelse af 3/9 2003 til klageren bl.a. anførte:

> "Vi kan bekræfte, at tilfældet er omfattet af forsikringen udfra de foreliggende oplysninger.
>
> For god ordens skyld skal det oplyses, at forsikringen er en heltidsulykkesforsikring, der kommer til udbetaling ved varige mén på 25% eller derover, uden hensyntagen til et eventuelt erhverv.
>
> Da det eventuelle varige mén først kan vurderes, når tilstanden er stationær, henlægger vi sagen til årsdagen for skadens opståen.
>
> Du bedes venligst kontakte os til den tid, såfremt du har gener efter skaden. Hører vi ikke nærmere inden februar 2005 formoder vi, at skaden ikke har medført varige mén på 25% eller derover og henlægger derefter sagen."

I skrivelse af 27/1 2006 anmodede klagerens advokat om aktindsigt i sagen og bad i den forbindelse selskabet oplyse, om der var udbetalt forsikringsdækning. Selskabet besvarede advokaten i skrivelse af 20/2 2006 således:

> "Vi har modtaget jeres breve fra den 27. januar 2006 og den 10. februar 2006.
>
> Til jeres orientering sender vi en kopi af vores korrespondance i sagen. Samtidig kan vi oplyse, at vi har journaludskrift fra … Sygehus og … Universitetshospital."

Foranlediget af et andet selskab, hvori klageren også har ulykkesforsikring, foretoges den 19/5 2008 en ortopædkirurgisk speciallægeundersøgelse af en overlæge, der den 18/2 2005 havde udført en tilsvarende undersøgelse til samme selskab. Sagen blev herefter indbragt for Arbejdsskadestyrelsen, der i skrivelse af 31/10 2008 fastsatte méngraden til 25 %.

Klagerens advokat anmodede om udbetaling af forsikringssummen ved skrivelse af 11/11 2008, hvilket selskabet afviste i skrivelse af 8/1 2009.

I tillægsskrivelse til klageskemaet dateret 16/6 2009 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

> "Det bemærkes, at [klager] ikke er sikker på, om han har modtaget opsigelsen.
>
> PFA Pension har i sit brev af 24. marts 2009 oplyst, at forsikringssummen på skadestidspunktet var kr. 189.000,00. Der tilkommer derfor ved en méngrad på 25% [klager] en erstatning på kr.47.250,00.

[klager] klager over afslaget fra PFA Pension og fastholder sit krav om udbetaling af beløbet på kr. 47.250,00.

Det gøres i den forbindelse gældende,

at skaden er sket i forsikringstiden,

at skaden er anmeldt over for PFA Pension i forsikringstiden,

at skaden er anerkendt som en dækningsberettiget skade af PFA Pension,

at sagen har afventet, at Arbejdsskadestyrelsen skulle træffe afgørelse i sagen, og

at den anmeldte og anerkendte skade ikke er omfattet af fristen i forsikringsbetingelsernes § 15, stk. 3.

Det bemærkes, at [klager] har modtaget erstatning fra Alka Forsikring."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 7/7 2009 til nævnet bl.a. bemærket:

"**Begrundelse for at fastholde beslutningen**
Ifølge forsikringsbetingelsernes § 15, stk. 3, skal krav om udbetaling fra forsikringen være rejst overfor PFA Pension senest tre måneder efter forsikringsdækningens bortfald. Forsikringen blev via Sydbank opsagt med virkning fra 1. januar 2007, hvorfor kravet om erstatning skulle være rejst inden 1. april 2007. Da dette ikke er sket, er kravet allerede af den grund forældet.

PFA Pension skal derudover bemærke, at vi i brev af 3. september 2003 (Bilag …) specifikt bad [klager] om at kontakte os på årsdagen, hvis han havde gener efter ulykken, ligesom vi gjorde opmærksom på, at sagen ville blive henlagt, hvis vi ikke hørte fra ham inden februar 2005.

Først i november 2008, mere end 3 ½ år efter sagens henlæggelse, blev vi af [klagers] advokat informeret om, at sagen har kørt i Alka og i Arbejdsskadestyrelsen, og at méngraden nu er vurderet til 25 %. PFA Pension har ikke tidligere i forløbet været orienteret om disse forhold.

Konklusion
PFA Pension fastholder, at krav om erstatning er anmeldt for sent i forhold til forsikringsbetingelsernes regel om anmeldelse efter forsikringsdækningens bortfald, da kravet først blev rejst i november 2009 og fristen for anmeldelse af krav udløb den 1. april 2007."

I skrivelse af 9/7 2009 har selskabet yderligere tilføjet:

"PFA Pension fastholder, at vi principalt afviser kravet om erstatning med henvisning til forsikringsbetingelsernes § 15, stk. 3.

Subsidiært gør vi gældende, at kravet på erstatning er forældet efter de almindelige forældelsesregler, jf. forsikringsbetingelsernes § 15, stk. 2. Der henvises til reglerne om forældelse i Forsikringsaftaleloven, som gjaldt før 1. januar 2008.

Ifølge dagældende Forsikringsaftalelov § 29 forældes krav mod selskabet 2 år fra udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet, og at dette var forfaldent, og i alle tilfælde 5 år efter kravets forfaldstid.

Det er vores opfattelse, at kravet på erstatning forfaldt i 2004, senest i 2005, og at [klager] også var bekendt hermed. Af speciallægeerklæring af 19. maj 2008 (Bilag …) fremgår, at [klager] ikke siden 2. december 2004 har været til undersøgelser eller behandlinger som følge af skadefølgerne, hvorfor stationær-tilstanden må anses for indtruffet senest på dette tidspunkt. [klager] var således - i forsikringsmæssig forstand - senest på dette tidspunkt bekendt med sit krav og bekendt med, at kravet var forfaldent.

Det er på denne baggrund vores opfattelse, at den 2-årige forældelsesfrist begyndte at løbe ved udgangen af 2004, senest ved udgangen af 2005, hvorfor kravet på erstatning modtaget i PFA Pension den 11. november 2008 er forældet.

Til støtte for vores subsidiære påstand skal vi henvise til ankenævnets kendelse i sag nr. 70.349, hvor forældelse indtrådte i en lignende situation."

Klagerens advokat har i skrivelse af 24/7 2009 til nævnet bestridt, at kravet er forældet i medfør af den dagældende forsikringsaftalelov § 29 med henvisning til, at selskabet anerkendte ulykkestilfældet i skrivelse af 3/9 2003. En eventuel forældelsesfrist kan efter advokatens opfattelse tidligst begynde fra 31/10 2008, hvor Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngraden til 25 %.

Selskabet har i skrivelse af 11/8 2009 yderligere bl.a. anført:

"Det er korrekt, at forsikringsbegivenheden er sket i forsikringstiden. Det forhindrer imidlertid ikke, at kravet forældes.

Der er ikke tale om at forsikringsbetingelsernes § 15, stk. 3, handler om skadens anmeldelse. Skaden er anmeldt korrekt.

§ 15, stk. 3, er udformet i overensstemmelse med dagældende FAL § 30, stk. 2, der står/stod i afsnittet om forældelse.

Efter bestemmelsen skal krav om udbetaling anmeldes inden tre måneder efter forsikringens bortfald. Forsikrede har ikke anmeldt et krav om betaling inden for fristen.

PFA Pension har et anerkendelsesværdigt behov for definitivt at afslutte mellemværendet, når forsikringsforholdet ophører, og den aftalte forældelsesregel må respekteres.

PFA Pension fastholder derfor, at kravet er forældet - enten efter reglen i § 15, stk. 3, og/-eller efter de almindelige forældelsesregler, jf. vores brev til Ankenævnet af 9/7- 2009."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Forældelse**

§ 15. Hvis forsikrede har krav på ulykkesdækning, og forsikrede undlader at fremsætte sit krav før sin død, bortfalder kravet.

Stk. 2. Øvrige krav, der er begrundet i forsikringsaftalen, forældes i henhold til Lov om Forsikringsaftaler.

Stk. 3. Hvis forsikringsdækningen i henhold til disse forsikringsbetingelser bortfalder, skal eventuelle krav om udbetaling af dækning ved ulykkestilfælde, der er indtrådt før forsikredes udtræden, og som måtte antages at ville medføre betalingspligt for PFA Personskade, anmeldes inden tre måneder efter forsikringens bortfald. Tilsvarende bestemmelse gælder ved ændring af gruppeforsikringen."

Nævnet udtaler:

Allerede fordi klagerens krav - i henhold til den dagældende 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 - findes at være forældet senest den 31/12 2007, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse. At klageren har foretaget anmeldelse af kravet i 2003 kan ikke ændre herved, idet kravet ikke er forfulgt, inden forældelsen indtraf.

Nævnet bemærker, at det ligger uden for nævnets kompetence at tage stilling til, om klagerens advokat har pådraget sig erstatningsansvar som følge af forsømmelse med at forfølge kravet rettidigt.

Med denne bemærkning

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen